

Előfizetési ár:
 helyben, háshoz hordva
 Negyedévre . . . . 3 korona.
 Félévre . . . . . 4 korona.
 Vidékre postán küldve
 Negyedévre . . . 3 kor. 50 fl.
 Félévre . . . . . 7 kor. — fl.

Egyes szám ára 4 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(A KECSKEMÉTI FRISS UJSÁG FÖLAPJA)

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI LAP.

Megjelen vasárnap

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budai-nagy-útcza 151. sz.
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Kiadó:

a Rézvény-nyomda.

Husvét ünnepén.

A feltámadás magasztos ün-
nepét üli ma a keresztény világ.

Megszűnt a néma fájdalom,
mit a megváltás szomorú története
okozott; a kesergő szívek megta-
lálták a vigasztalást, midőn fölra-
gyogott a feltámadás napja.

Kétezer éves a történet, mely
az emberiség megváltását eszkö-
zölte: de emléke ma is édes visz-
hangot kelt a szívekben.

A feltámadás szent eszméje
ad vigaszt azoknak kik szerettek
halálán keseregnek: hiszen a porló
szívek újra föltámadnak a nagy
napon.

S akik eszméért küzdöttek
s azért megaláztatást, üldöztetést
szenvedtek, miért csüggednének?

Talán az eszme velök együtt
letűnt örökre?

Nem! E gondolat a gyöngye
emberi szellem tévedése.

Az eszme nem bukhatik el
— föltámad és fényt áraszt azok
sírjára, kik érette harcoltak és
hullottak el.

És ti kétségbeesett lelkek, kik
önmagatokkal hasonlottatok meg,
s eltemettétek a bizalmat magatok
és embertársaitok iránt — halljátok
a feltámadást hirdető ígét!
Jusson eszetekbe Faust kételke-
dése, kit a felámadás magasztos
eszméje rántott vissza a legbor-
zasztóbb elhatározástól.

Miért esnétek kétségbe? Hi-
szen az elvesztett önbizalmat föl-
válthatja az Istenbe vetett hit s a
jövőnek reménye.

S ti népek és nemzetek, kiket
balsors látogat, s évezredes lét után
végveszély fenyeget: halljátok a
feltámadást hirdető harang szavát
s ne féljete.

Miért kételkedik a Gondvise-
lésben a honfiúi szív?

A hatalmas ellenség feldara-
bolhat, magába olvaszthat, gonosz
ellen megkongathatja fejetek fe-
lett a lélekharangot, — de hatalma-
sabb a feltámadást hirdető ige,
mely új életre kelti a nemzeteket,
ha méltók arra, hogy tovább él-
jenek.

Nincs örök elmulás; van
feltámadás!

Nem szabad tehát elcsügged-
nie annak, akihez e földi lét
sötétjén keresztül is áthatol a
tulvilág fényének egy kis sugara!

*

Feltámadunk! S a husvéti
ünnep fenséges hangulatában oly
jól esik a feltámadás eszméjével
találkoznunk a magán és közélet,
valamint szellemi munkálkodá-
sunk mezején.

A közel mult korszakban tul-
kapást szemléltünk minden téren,
a szegény és gyöngye az önzésnek
lett áldozata. A hit szava elgyön-
gült, s nem hatolt el odáig, ahol
a szerencsétlenség és inség elrej-
tőzködve siratta sorsát.

Az írók és költők egykor föl-
emelték szavukat, ostorral sujtot-
ták a bűnt s fölébresztették a
nemzetet a tétlenség álmából és
sietteték egy jobb korszak felde-
rülését.

Es ma? Író, költő és művész
hizelegnek a gazdagnak, rózsás
színekkel festik le az élvezeteket,
szemet hunynak a nyomor és
szenvedés előtt. A közromlást
senki sem látja, s nem törekszik
— annak orvoslása által — a szép
jó és nemes eszméket diadalra
juttatni, mert félti azt a nymbust,
mit eddig működése által szerzett.
— De mégis, mintha az ujkorszak
hajnala derengne felénk!

Az önző hatalom varázsigeje
mellett, az erköles gyöngye szava
is hallható már; a tisztesség és
becsület megköveteli méltó helyét
s örömmel üdvözli a társadalom.

Az író és művészől ma már
megköveteli jogainak védelmét a
családi élet szentsége, az ifju szív
ártatlanssaga, minden szép, jó és
nemes egyedül jogos törvénye.

Alkotmányos és törvény —
eddig önző érdekeket szolgáltak;
de végre feltámadt „a törvény,
jog és igazság!”

Érezzük tehát a változást,
érezzük egy jobb és szebb idő
lehellését.

A jók szava megerősödött, az
igazság fegyvere kiélesedett — s

minden jó hazafi lelkét szent
meggyőződés, nemes akarat hatja
át, s minden téren észlelhető,
hogy itt a feltámadás!

S aki szakítva a multtal, a
nemesebb eszméket hirdető jelen-
hez csatlakozik és segít megva-
lósítani azon magasztos ideákat,
mely az egyesek, a társadalom
és a haza javát czélozzák: örömmel
üdvözölheti a feltámadás ün-
nepét, mint az emberiség erköles,
szellemi és társadalmi életének
ujjáalkotóját.

S midőn látjuk az új korszak
hajnalát, amely hazánk egére a
boldogság napját van hivatva va-
rársolni, méltán zengi ajkunk a
feltámadás ünnepén: „Alleluja,
hála legyen az Istennek!”

Dr. Sandula Imre.

Alleluja.

Rügyet fakaszt a langyos nap-
sugár, megmozdul a földben az őserő,
új életre támad a megdermedt termé-
szet, visszatérnek fészkeikbe a vándor
madarak s az aranyos tavaszi szellő
szárnyain égbe repül a keresztény vi-
lág magasztos éneke, az alleluja.

A feltámadás örömétől visszhang-
zik az egész világ, ujjong örömben
a szív és az ész, az öreg és az ifju,
a szegény és a gazdag, mert oly jól
esik az embernek, ha a mindennapi
élet küzdelmei, viszontagságai és csál-
lódásai között oly képre függesztheti
tekintetét, hol az igazság nem bukik,
hanem megdicsőül és diadalmaskodik.

Az új életre támadt természet, a
felengedett göröngyökön fakadó virág,
a zöldelő fü és fa, mind hirdetik a
megdicsőülést, a feltámadást és a leg-
reményvesztettebb, a legfásultabb
szívbe is lopnak egy kis fényt, egy
kis meleget, mert a természet ujjáb-
redésével egyideűleg megcsendül fü-
lünkben a sírjából feltámadt Isten
dicsőségét hirdető alleluja.

Krisztus dicsőségének, a szellem,
az eszme diadalának van ma ünnepe,
az üldözött, a megtámadott, a meg-
tiport igazságnak, mely győzelmesen
emelkedett föl akkor, midőn örökre
eltemetettnek hitték. Megfeszítették,
szívét átszúrták, sziklasírba temették,
de feltámadott. Azért az ember szíve
veleszületett szent érzelmeivel örül a
feltámadásnak, örül az egész világot
fentartó nagy eszmék kifejezésének:

az örök életnek, a lélek halhatatlanságának, a lelkek megváltásának.

A kegyelem és megváltás országának ura és királya feltámad halottaiból, hogy új világrendet, új életbölcsest alkosson, melynek segítségével magához vonhasson mindeneket. Életével, halálával, de főképp feltámadásával megerősíti isteni tanait, hogy felvilágosítsa az észet, meghódítsa a szíveket.

Krisztus dicsősége előtt meg kell hajolnia királynak és koldusnak, mert az ember lelke és szíve mind az ő alkotása, a ki felgyújtja a nap tüntengerét, kimérte a csillagok járását, elrendezte a tengerfenék koráljait s a ki él és munkálkodik az emberiségért a szellemekben. Nélküle nincs boldogság, nincs dicsőség, nincs igazság, nincs üdvösség.

Az emberiség addig boldog, míg e hit sértetlenül gyökerezik szívében.

Tépjétek ki onnét annak szálait, száműzzétek onnét az Istent és kihál minden nemes eszme, csak a sivár érdekharcz marad, mely széttagolja a társadalmat, mert ezt is csak az Istenben, a feltámadásban, az örök életben való hit tartja a maga egészében.

Ahová Krisztus sirjának fénye és szeretete be nem hatol, ott az egoizmus, eme utálatos szörny üti föl tanyáját, melynek Istene a pénz, végcélja az élv és rettenetes kárhozzátja az éhség, a vágy, mely ki nem eléghető.

A hol a hit megingott, ott a társadalomnak alapjai rendültek meg, ott egész rettenetességében merül föl a hitelenség áradatából a nihil, a materialista filozófia e megtestesülése. Ott a társadalom nyomasztó szükségleteinek eleget tenni képtelen, nem bírja elhallgattatni fenyegető ellenségének, a

socializmusnak és anarchizmusnak ágyumoráját, nem tud szabadulni ama rémitő világcsatának szörnyeitől, melynek neve: küzdelem a létért.

Hisz ha nincs Isten, nincs halhatatlan lélek, nincs feltámadás, nincs örök élet, nincs jutalom és büntetés, akkor a társadalomnak nincs köteleke, nincs az államoknak fentartó ereje, szét kell hullania a jog büszke rendszerének, hogy mindenki saját vad ösztönében bizva keresse boldogulását, élvezeteit.

Tagadd meg hát gögös emberi ész az Istennek létezését s aztán képzeld magadnak — ha tudsz — egy világot, társadalmat, államot Isten nélkül! Próbálkozzál meg, de azt az iszonyu tanulságot fogod levonni, hogy az Istentől, hitétől megfosztott emberi lélek elkészeríti a társadalom elégedetleneit odáig, hogy mindent lerombolva, nem akarnak mást, csak megsemmisülést.

Ime ez az oka, miért figyel az emberi szellem, miért hallgat oly benső, alig megmagyarázható örömmel a keresztény társadalom a husvét ünnepének ez örömszózatára: Ne féljete! Alleluja!

Az ember sorsa tehát, hogy a feltámadás lelketrázó fenségén elmélyedve ismerje fel gyarlóságát, kicsinységét és érezze alázatosságban, hogy a népek, nemzetek sorsa Isten kezében van s nélküle nincs haladása, nincs boldogulása államnak, társadalomnak, emberiségnek. A kereszt és a sziklasir kut forrásából merítse a társadalom az éltető, regeneráló égi vizet, a mely megmenti, megerősíti, megújítja. Ne féljete! Alleluja!

Tóth Kálmán,

H I R E K.

— márc 29.

Az ajándék.

A nyolevanas években gróf Zichy konstantinápolyi nagykövetnek, — az ottani osztrák-magyar alattvalók között bő adakozásáról ismert kegyelmes főurnak, — szokása volt, hogy így a husvéti ünnepek alkalmával, feltámadás után, — amint az igen sok helyütt divatban van, — holmi egymás husvétii eledelt küldött a templomba beszentelés végett.

Történt azonban, hogy az ottani olasz nemzetnek a vikáriussa megeseződött. Megjelenik a grófnak egy szolgálja koesin és behoz a Sancta Maria templom sekrestyéjébe 12 drb kosarat. Kalács, sonka, kolbász, tojás, bor volt a tartalma mindegyiknek. Ezek a gróf eselédjeinek voltak szánva. A szolga ott hagyta a kosarakat, miután eddigi szokás szerint udvariasságból a vikárius küldötte haza mindig.

Ezen közben a nagykövetségen lakomára készültek. A fehér ruhás szakács süttött, főzött, nagy feje piros volt a melegtől, mint a tepsiben a malacé. Dél is lett s a szolgák egymásután jelentkeztek a szakácsnál az ajándékba kapott szentelt kosarak átvétele végett. Hanem a 12 kosárnak még csak hire sem volt.

Hová lett? mi lett? hallatlan lustaság! 12 óra és mégsem hozták vissza.

Egyszer csak jön a vikárius. Megkérdi a kapust, hogy hol találja a kegyelmes urat, mert a kosarak végett akar vele beszélni.

— A kegyelmes ur a Yildizbe ment, hanem a főszakács van ez iránt megbízva, tessék hozzá fordulni. Mezannin folyosó, bal szárny.

A vikárius felkereste a szakácsot, a mezannin folyosó balszárnyában. A szakács képe egy óriási kérdőjel, amint meglátja.

T Á R C Z A.

Dizmász.

Irta: Gárdonyi Géza.

Mikor Jézus Bethániában jára, leüle pihenni egy ház elé. A nép pedig hallván az ő hírét, odagyülekezék, sokadozván a piacon.

Lőn pedig, hogy Judás egy embert pillanta meg, idegen földről valót, ki hátul állván bámulja vala Jézust, amint némelyekkel beszélget vala.

És Judás meglátván őtet, mondá Jézusnak halkán:

— Lator ember az és törvény elől bujdosó. Akarod e, hogy elűzzem?

Jézus pedig felelé:

— Ne bánts.

— S fölemelvén szavát a sokaság előtt, szólja ekképpen:

— Én vagyok az út, az igazság és az élet. Aki hiszen énbenem, el nem kárhozik, aki pedig nem hiszen, immár elkárhozott. Mert világossággul jöttem én e világra, hogy senki sötétben ne maradjon, aki énbenem hiszen.

És szólt példabeszédben, mondván:

— A hegyek között vagyon egy község, ahol az emberek fejére nem száll por és az emberek lábát nem szennyezi a földnek sara, mivelhogy fenyőfák és ciprusok helye az és olyan fáké, amelyek örökkön zöldelők; és a földet borítja

gyöngye pázsit, mint ahogy a paloták márványát a szőnyegek borítják.

Az emberek pedig fehér selyemből való ruhát viselnek ottan és tiszták, miként a liliumok.

És az ő örömük az ő fehérségükben vagyon.

Él pedig közöttük egy agg ember, aki nem ismeri esztendeinek számát. Ez az atya mindnek. Ez a fejedelem. És igen szeretik őtet, mert jó és böles.

Lakik pedig ez az agg főember magas és tornyos palotában, hogy annak tornyából láthassa az ő fiait és leányait.

Mert minden reggel elszélednek az ő gyermekei, dolgozván a mezőn és az erdőn, kiki a maga ereje szerint.

És az atya rajtok tartja szemét, számontartván őket, mint a pásztor a maga juhait.

És mikor leszáll az esti sötétség, meggyújtja az ő lámpását a toronyban, hogy akik elbódorogtak, lássák merre kell visszatérniök.

Lőn pedig, hogy egy fiu elhagyta a község határát és pillangóbra kapadozván, mocsaras helyre kóborolt.

És csak akkor döbbene meg az ő szívében, amikor látá, hogy ruhája térdig esatakos.

— Kint hálók, — mondotta — és megmosom holnap az én ruhámat, minekelőtte hazamennék; hogy meg ne utáljon engemet az én atyám és meg ne tagadjanak engemet az én testvéreim.

De másnap megfelelte az ő fogadá-

sát és még messzebb kóborolt. Ruháját pedig belepte az erdei szenny és a mocsariszap övige.

És ismét elszomorodék és szóla, esüggendezvén:

— Vajjon moshatom e az én rubámat tündöklő fehérre, amilyen volt az én elindulásomkor?

S aluvék ismét a sárban, a kigyók és skorpiók tanyáján.

S lőn, hogy pihenése után látá a világosságnál a földet aranyat termőnek. Mert a föld aranya sárban terem, s kövek és tövisek között. Látván pedig ezt, eszt a kinesekekre veszté.

A bolondok földje vala pedig ez a hely és az ördög fiaié, kik arra vannak kárhozza, hogy az aranyat imádják.

És ő közéjük gyüle, küzködvén olykor velök és tévelygvén az ő országukban és imádván ő is az aranyat.

És megfeledkezék az ő szülőföldjéről. Lőn azonban, hogy egyszer megbetegedék és gyötrődik vala a félelemtől, hogy meghal.

És kiálta az ő szívében:

— Hol vagy, én atyám és hol vagyatok testvéreim! Oh, mért is távoztam el tőletek! Immár a halál az én atyám és hollók ülnek az én fejem körül.

Fölemelvén pedig szeméit, látá a lámpást a hegyekben, mint csillagot.

És akkor méginkább elszomorodék. Mert ruhájára tekinté és látá, hogy vérfoltok is estek belé.

S megismervén köntösét, hogy az

A tisztelendő úr alkalmi pözba vágja magát a nagyságos főszakács ur előtt és ékes szavakban kéri a főszakács urat, sziveskednék az ő és szerzetének halás köszönetét tolmácsolni a kegyelmes ur előtt, aki oly kegyesen és nagylelkűen, oly igen nagybecsű és drága finomságokkal, oly nem várt módon oly kellemes meglepetést szerzett neki és szerzetének a küldött 12 drb kosárral és különösen annak tartalmával.

A főszakács ur mialatt kékülve, ződülve, végig hallgatta ezen ékes szavakat, leégette egy palacsintának mindkét oldalát, aztán a vikárius felé fordítva saját hatalmas előoldalát, gunyos mosolygással kezdte felvilágosítani.

— No hát kedves vikárius uram, ha oly nagyon kellemes volt a meglepetések a 12 kosár által, azt hiszem, nem kevésbé nagyobb lesz a kellemetlen meglepetések, ha arra kérem, sziveskedjék azt a 12 kosarat nekünk haladéktalanul vissza küldeni, mert azokat beszentelés végett és nem elköltés végett küldöttük. A kosarak a eselédek husvétii ajándéka. Megtetszett érteni?

A vikárius gömbölyű képe szívárványszint játszott, majd pedig olyan lett, mint a napfogyatkozás. Egyszerre felfordult vele a világ és e pillanatban egyéb kívánsága nem lehetett, minthogy a föld nyíljék meg alatta. Megfordult és ződülve kitámolygott.

A kegyetlen szakács, aki minden megindulás nélkül képes husz esibét lemészárolni, aki elevenen meghámozza az óriási teknősbékát teknőtől, aki nem ejt egy könnyet a kis malac sívalkodásaitól, — kárörömmel nézte a szerenesetlen tévedésbe esett tisztelendőt, aztán megnézte a sütőbe a kuglófot, az omettet, hogy elég omlós-e és megmosta a Boszporusból kifogott osztrigákat.

Alig egy félóra múlva megjöttek a kosarak hiánytalanul. A szerzet tagjai

nem ebből a világból való, megrendüle az ő szívében és kiálta jajszóval:

— Oh, én eltévelyedtem! Nincs már nekem visszatérésem többé. Mert hű kincsre vesztettem az én lelkemet és a Káin útjára fordultam gonoszságomban.

Lőn pedig, hogy meggyógyula és fölkelvén, elszórá magától az ő aranyait.

Es tisztavízü forrást kerese, hogy megfihéredék az ő köntösében és visszatérhetne atyja országába.

Es mossa vala köntösét éjen és napon át; mossa vala szappannal és egyéb tisztító-szerekkel.

De sem a szappan, sem a tisztító-szer, sem a víz nem fogja vala a köntöst. Es akkor kétségbeesék, hogy többé haza nem térhetne és sir vala keservesen.

Es ime, ahogy könyei lehulladozának az ő ruhájára, a ruha megfihéredék, mintha hópelyhek tapadtak volna reá.

Es megindula reménykedve és csüggedezve és sirva hazafelé.

Bizony mondom nektek, mindnyájan ama hegyi országból valók vagyunk. Az atya a mi Atyánk és a fehér köntös a mi lelkünk.

Az Atya pedig minden este meggyújtja az ő csillagait, mutatván nekünk, hogy él és hogy gondol reánk; és hogy akik eltévelyedtek, visszatáljanak.

*

A lator pedig, ki ezeket hallja vala, kezébe rejté az ő arcát és sir vala esendesen.

között nagy szomorúság támadt. Hanem a kegyelmes ur nagyon értett hozzá, miként kell a borura derüt varázsolni, mert amikor a főszakács ur elmesélte neki az esetet, oly jóízűt nevetett és annyira megindult a felsülésen, hogy kárpótlásképpen azonnal egy hektó szomorodnit küldött, hogy ne szomorkodjanak. És ez csudalatosképpen el is simította a vikárius és társainak homlokredőit

Cadmus.

Kedves munkatársainknak, előfizetőinknek és olvasóinknak boldog ünnepeket kívánunk.

— *Lapunk legközelebbi száma, a kettős ünnepek miatt, csak szerdán reggel fog megjelenni.*

— **Egy petíció sorsa.** Ily címen megjelent közleményünkkel szemben azt a hírt terjesztik, hogy az alsó kerületi petíciónak visszautasítása nem valószínű. Természetesnek találjuk a kételkedésnek ezt a megnyilatkozását, hiszen nehéz elhinni, hogy az annyi hűhóval és nyers szenvedélyű hajszával bélelt petíció-mozgalom ilyen gyors és csufos leszerelésben muljon ki. De ami tény, az tény. S mi a saját értesüléseink jóhírének érdekében is ezennel kijelentjük a minket hazudtoló híresztelésekkel szemben, hogy a petíciót — igenis — *végleg* visszautasították. Ezt az értesítést a legilletékesebb helyről kaptuk. A visszautasításról szóló végzést különben a husvét utáni napokban meg fogják kapni a legközelebből érdekettek is.

— **Katonák a közigazgatásban.** Tudvalevőleg a kiszolgált és kellő kvalifikációval rendelkező altisztek számára a törvény nevezetes kedvezéssel szolgál. E kedvezés abban áll, hogy az ilyen katonaviselt embereket az alsóbb rangú kezelőhivatalokra hirdetett pályázatoknál a kívülről jövő pályázókkal szemben előnyben kell részesíteni. A belügyminiszter most leirt ami törvényhatóságunkhoz is, hogy a törvénynek ama kedvező rendelkezéseit szigorúan betartsa. A belügyminiszter ugyanis sok ízben tapasztalta, hogy eme rendelkezéseknek eddig nem volt kellő tisztelete, ez pedig — a mostani leirat szerint — a hadsereg intézményének etikai fontosságát nagy mérvben esorbitja. Szegény hadsereg! . . .

— **Zenés-mise.** A holnapi és holnap utáni ünnepen rendkívül fényes és szép ünnepi mise lesz a piaristák templomában. A piarista növendékek zenekarának és a kórusvezető gümazium énekkarának közreműködése mellett mind a két napon **Szent-Gály** Gyulának A-moll „Mise” jét adják elő. Az orgonarészt Bourdeaux Géza játszsza. — Az ének- és zenekart maga a szerző fogja dirigálni. Offertorium alatt **Koller** Ferencz hegedüli el Gounodnak „Ave Maria” című művét.

— **A Jótékony Nőegylet és a szegények.** Hosszú áldásos működésének ideje alatt évről évre megvendégeli a Jótékony Nőegylet a városi szegényménház elaggott lakóit nagyszombaton. Jól esik ez azoknak az özvegyeknek, árváknak, akik mindenkitől elhagyatva, elzárva a világtól, szomorú, egyhangú esendességben élnek napjaikat, számlálva a léfolyt órákat,

várva a megváltás percét, mely őket az élet sivárságából egy jobb hazába vezet. Nincs valami boldogítóbb tudat, mint a szenvedők szemeiből egy könnyet kitörölni, a sorsüldözöttnek egy örömpercet szerezni. Ezt cselekszi a Jótékony Nőegylet ezekkel a rokonaiktól elhagyott szegényekkel. Ma délután ment végbe a megvendégelés, amely elé már hetek előtt a bennlakók titkolt örömmel néztek.

A Nőegylet képviselőjében **Gyenes** Bertalan rendőrkapitány, ügyosztályvezető volt jelen. A megvendégelés immár két évtizeden át gyakorolt szokáshoz hiven pörkölt hus burgonyával, egy-egy fonat kitűnő kalács és egyénekenként egy 1/2 liter borból állt, mely utóbbi különösen ritkaság számban megy ott. Megható volt látni a tehetetlen elaggottak hálálkodásait, a mint ott, a példás rendű és tisztaságú szobák mégis rideg falai között fogadták a nekik különlegesség számba menő enni valókat. Összesen 95 szegényménházi tápolt részesült eme jótékony-ságban, melyért ugyanannyi fohász emelkedik a magasságba. A példásan eszközölt osztás után **Gyenes** rendőrkapitány elismerését és köszönetét fejezte ki a Nőegylet nevében **Molnár József** felügyelőnek és nejeének, akik a főzés-sütés, illetőleg a kiosztásnál önzetlenül, fáradhatlanul közreműködtek.

— **Eljegyzés.** Héjjas Erzsike kisasz szonynyal, Héjjas Mihály földbirtokos kedves leányával ma tartotta eljegyzését Gaál József népbanki könyvelő.

— **Piros tojás.** Azt még valahogy elhitték a gyermekek, hogy husvét táján az öreg tyuk belopódzott a szobába, elbujt ágy mögé, asztal alá, láda mellé s ott tojta a szép piros tojást a jó gyermekeknek. Már a patriarchalis idők gyermekeiben is némi kétség támadt az iránt, hogy vajjon az öreg kotlóst mi lehetett, hogy egyszerre úgy megvörösödtek a tojásai. Hová lett a szép fehér színe s honnan vette rá az öreg kótlós ezt a még szebb pirosat? Lassan, lassan megtudták a gyerekek, hogy a piros színt a boltban árulják s hogy a kótlósnak semmi köze ehhez az emberi csaláshoz. Azóta a kótlós is kiesett a husvétii szereplésből. Persze az emberek csalása miatt. Ma már vége a szereplésnek s még a tojás sem az igazi. Ma már drága selyemből, csokoládéből készítik a tojást is, olyant, melyet föl lehet nyitni s a belsejéből sok drágaságot lehet kiszedegetni. Ez aztán újabb csalás. Nem a tojást adják husvétra, hanem a sárgáját, ezt is gyakran aranyban, vagy apró csecsebecsékben. Az öreg tyuk így esik ki végkép a szerepéből a kapzsi emberek miatt s a tojásait is már csak imitálva szeretik az emberek.

— **Felolvasás az ünnepen.** Ünnep másnapján délután felolvasás lesz a Katolikus Egyletben. Ugy értesülünk, hogy a felolvasást **Hornyi József** főreáliskolai tanár fogja tartani a világtörténelem egyik nagyon érdekes eseményről.

— **Időelőtti fizettség.** A város tisztviselői ma kedves meglepetésben részesültek. Husvétii ajándék gyanánt még ma megkapták jövő hónapra szóló fizetéseiket. Sok előzékenység, sok figyelem van ebben az időelőtti fizettségben. Frappáns dicsérete a fizetést intézők ama prak-

tikus gondolkodásának, hogy a husvét ünnepeket nehéz kihuzni pénz nélkül. — Bizonyos tekintetben naptáresinálók is lettek e felfogás hatása alatt, mert a hónap végéből hónap elejét csináltak. Hiába! aki paranesol a pénznek, az tud paranesolni az időnek is . . .

— **Köszönetnyilvánítás.** Édes jó testvérünk, Dékány Teruska halála és temetése alkalmából kedves rokonaink, jóbarátaink és ismerőseink részéről az igazi részvét legimpozánsabb megnyilatkozását tapasztaltuk. Fájdalomtól sújtott szívünkre jóleső, enyhítő balzsamként hatott, hogy édes testvérünk elvesztése feletti bánatunkat szeretetük érzetetésével oly nagy számmal igyekeztek enyhíteni. Mély bánatunk közt azonban a legjobb akarattal sem lehetünk azon helyzetben, hogy személyenként megköszönjük a kedves halottnak emléke iránti megtiszteltetést; azért kérjük mindazokat, kik a gyász napjaiban részvétüket velünk bármi módon éreztették, hogy ezuton fogadják igaz és hálás köszönetünket. Kecskeméten, 1902. évi március hó 29-én. *A gyászoló család.*

— **Kirándulás.** A városi kezelő és segéd hivatalnokok között mozgalom indult meg, hogy a nyár folyamán a kies Szikrába kirándulást tesznek az egymás iránti kollegális érzelmek ápolása, no meg egy-egy derült, gondatlan óra megszerzése céljából. Azok, akik folytonosan vagy tetszés szerinti időben élvezhetik Isten szabad levegőjét, nem képesek felfogni, micsoda gyönyörűség lehet ebben annak a szegény hivatalnoknak, aki örökösen az anthracen tinta szagát szívja magába. Mint halljuk, az első ilyen társas kirándulás április 11-én, a 48-iki törvények szentesítésének évfordulóján lesz, amikor törvényhatósági szünet van.

— **Halálozás.** Megemlékeztünk annak idején szegény Dömötör Kálmánról, akit nemrég mint dühöngő elmebetegét a városi kórházba kellett vinni. Állapota ott sem javult, sőt napról-napra komolyabb lett, amihez még egyéb betegség is járult utóbb. A szerenésetlen, életének delén levő embert ma hajnalban a jótékony halál megváltotta szenvedéseitől. Családja ma délután a kihült testet haza is szállította. Temetése hétfőn lesz.

— **Jótékonyág.** Balla János nyug. levéltárnok ur 10 koronát adományozott a szegénysorsu siketnémák részére. A lelkes adakozó ezuton is fogadja jószívűségéért az intézet igazgatóságának hálás köszönetét.

— **Versenydarab.** Az Országos Dalár-egyesület múlt vasárnap tartotta éves közgyűlését. Ez alkalommal kettős kitüntetés is érte zeneiskolánk derék igazgatóját, Szent-Gály Gyulát. Először is megválasztották az egyesület választmányi tagjának. Másodszor pedig, az ő dalát tűzték ki versenydarabnak a Temesváron tartandó dalárversenyen. Ennek a dalnak „Fehér galamb” a címe s már tavaly is, a kassai dalversenyen nagy hatást és tetszést aratott.

— **Mulatság-sorozat.** A Katholikus Legényegylet vezetősége elhatározta, hogy husvét után több vasárnapon keresztül mulatságokat fog rendezni. A mulatságok szokott módon, szavalatokkal és felolvasásokkal fognak kezdődni. A lelkiismeret-

tes vezetőség mindenesetre elismerést érdemel, hogy ennyi gondossággal viseltetik tagjainak nemes szórakozásáról. Az első mulatságot — hir szerint — a husvét utáni első vasárnapon fogják megtartani.

— **Uj fényképészeti műterem.** Városunkban a napokban nyílt meg egy új fényképészeti műterem, melynek tulajdonosa, *Gárdi Imre*, aki közel egy évtizedi külföldi tanulmányutjáról hazaérkezve, itt, szülővárosában telepedett le. Volt alkalmunk *Gárdi Imrének* egy külföldi, nagy tudást és művészi erőt eláruló munkáit, valamint a már szintén kiállított helybeli alkotásait szemlélni s valóban csak jóleső érzés fogott el bennünket, midőn a fiatal mester reprodukcióit láttuk. Csupa elevenség, csupa élet tükröződik le azokról, párosulnak a finom, előkelő kivittel, melyek mind arra engednek következtetni, hogy városunk ée környéke nagy és kiváló erőt nyert a jeles fiatal művészből.

— **Méhészek figyelmébe.** Hogy az okszerű méhészet az országban minél könnyebben terjedhessen, főként pedig, hogy a szegényebb sorsuaknak a méhészkedés megkezdése minél kevesebbe kerüljön, a földművelésügyi miniszter által támogatott Országos Méhészeti Egyesület (Budapest, VII., Damjanich-utca 34) rendkívüli olesó méhkaptárokat és mindenféle, az okszerű méhészkedéshez szükséges eszközöket készített, nevezetesen mézpergető gépeket, műléppréseket, műlépeket és mindenféle vas- és acél- tárgyakat és ezen tárgyakat minden haszon nélkül oly olesón bocsátja a méhészkedők rendelkezésére, a mely áron, hasonló kitűnő minőségben sehol máshol nem kapható. Azonkívül az egyesület mindenféle utmutatással is szolgál teljesen ingyen és a hozzája forduló méhészek viasz- és méztermését a legjobb napi áron értékesíti és a termelőnél előzőleg megállapított vételárt biztosítja, sőt szállító edényt is ad ingyen és bérmentesen szállítva. Az elmúlt 1901. évben 90.000 koronán felül fizetett ki méz és viasz fejében a termelőknek.

* **Értesítés az orvost keresőknek.** Dr. tácei Szabó Győző orvostudor budapesti tanulmányutjából visszaérkezett s orvosi működését lakásán, Jókai utca 206. szám alatt újra megkezdette.

* **Kép mellékletünk,** a melyet a mai számunkban adunk *Kathreiner*-nek egy kép-tárgyát nyújtja. E kép eszméje épen oly eredeti, mint az előző években nyilvánosságra hozott és emlékünke vésett *Kathreiner* képek-é. E képek gyűjteménye *Adams* reményteljes bécsi művész eredeti kompozícióval örvendetesen gyarapított. Egy vidor parasztleány, a csattanó egészség és munkakedv jelképe, aratásról hazatérőben a napérlette, gabnatelt kalászközött halad. Maga a tárgy, valamint annak művészies szép kivitele egyformán elragadó. Újabb bizonyítékát adja annak, hogy a *Kathreiner* czég mennyire törekszik propagandájának eszköztét a szép és kellem követelményeivel összhangba hozni. Azért nem is csodáljuk, hogy ha egy ily kitűnő ezikket, mint a milyen a *Kathreiner* Kneipp maláta kávé, oly izléses es rokonszenves módon ajánlják a közönségnek, a törekvés jutalmául szép és állandó siker is bekövetkezik.

CSARNOK.

Ünnepi napokban.

Forgatom az írást borús áhitattal,
Ünnepi napokban szent ige vigasztal, —
Fontolgatom mélyen, mit a Mester mondott,
Hogy széjjel üzhessem a köznapi gondot.

Ime, szól a Mester: boldog, a ki szenved,
Boldog, ki könyezik, kit minden elhagyott . . .
Lehajtom fejemet lassu csüggedéssel, —
En is boldog vagyok, nagyon boldog vagyok . . .

Paál Árpád.

Piazza S. Marco.

Irta: Szántó Kálmán.

Valamiképpen elébb-utóbb mindenki visszatér a régi szerelméhez: teljes azonképpen az utazó magyar is, miután végig kóstolgatta a Bäderkerösmertette kontinentst, csak visszajár deresedő fővel, rokokó térdkalácsesal oda, ahol egykor hullámos fűrtökkel, messze lengő Lavalliere-csokorral először kikötött, — Velencébe.

Mióta Baross olyan közel hozta Budapesthez a tengert, azóta tavaszoként, de nyaranta is egész magyar áradat özönl el Olaszországot, különösen Valencét. Már nemesak a Bauerben, de a Merceria apró trattoriáiban is akárhányszor magyar szó üti meg a füledet s az öreg Schneider, a hites német vezető, aki azt hiszem, hatvanhatban katonaszökevényképp ragadt itten, az utóbbi esztendőknben egész szépen visszamagyarosodott. Pedig azelőtt már csak az éljent meg a gulyást ösmerte. Még a „Florian” is, mely egy fél-század óta az idén kezd csak egy kissé fölfrissíteni a pincéreit, a magyar áradatot még ő is megérezte s rendelt egy magyar lapot is, a — Pester Lloydot, hogy száradjon Szana Tamásnak, meg Beöthy Zsoltnak, meg a többi törzsvendegének a lelkén.

Azt hiszem, minden Velencébe járó ember keresztülmegy bizonyos egyforma fázisokon. Dehogy tudnám valaha elfeledni, mikor sok sok esztendővel ezelőtt, legelőször ültem Fiumében — némi titkolt reszketéssel — egy Lloyd-hajóra. Egész éjjel a fődélzetem maradtam s hallgattam a habok zugását. A tenger alig mozzant, sirályok röpködtek körül a hajónkat s a fejünk fölött csodálatosan fényes és nagy csillagok ragyogtak. A hajó ringása, a levegő-ég csillogó messzesége izgalmas mámorba ejtett s mikor hajnalodva megláttam a tenger mélyéből fölmerülő Velencének bíboros fényben ragyogó kupoláit, felkiáltottam a boldogságtól s a szívem úgy dobogott, mint a vergődő madár szárnya. En még ahhoz a fiatalsághoz tartoztam, amelyik tudott is, mert is lelkesedni.

A köteles három napig maradtam s úgy mentem el, mint aki kiösmerte Velencét. Mindent megnéztem, a San Marcot, a Doge palotát, a Frarit és Assuntát. Gondoláztam is a Canal Grandén. Nem éreztem se fáradalmat, se kimerülést. Olyan volt ez a három nap, mintha csupa mámorban telt volna el. Nem esoda, hogy vissza-visszajártam, ha csak egy éjszaka is, csillagfényes, holdas éjszakára, megfürödni a Piazza ezüstragyogásu levegőjében.

S egyszer aztán csak megcsömöröltem Velencétől. A csatornai büzhödtek, az utcái piszkosak, az olajos ételei undorító, a kolusai, a teméntelen kolusai pedig szemérmetlenek. Sokáig nem voltam Velencében. Valamikor aztán megingt arra vitt az utam, hogy nem kerülhettem el.

Édes, édes szép Venezia, bizony nem röstellek az „Adria királyasszonyának” nevezni. Könny tolt a szemembe, valami jótékony belső melegség futott rajtam végig, mikor újra éreztem varázsdódat s csak a gyerek örülhet úgy meg

az elveszett játékszerének, mint mikor én téged újra megtaláltalak. Édes, szép Velence.

Micsoda csalódás hinni, hogy itt türhetlen a nyár. Aki csak egyszer megfordult a Piazza oszlop-csarnokai alatt, az mondja meg, hogy érzett-e ott valaha meleget. Aki ösmeri a keskeny, szűk utcákat, sok emeletes, napfelfogó falaikkal, aki ösmeri a vén paloták nagy, vastag falait, márvány- és mozaik-padozatát, az tudja, hogy okos emberek előrelátóan és kényelmesen építkeztek itt már akkor, amikor Európa más helyein még kunyhókban és sziklavárakban laktak az emberek. Türhetetlen a nyár otthon Budapesten a temetetlen téglafalak között, melyek nap-hosszanta beszívják s este csak úgy ontják magukból a nap melegét. A sivár széles utakon, ahol enyhelyet sehol sem találni. Türhetetlen Kecskeméten, mikor a kocsis robogására az ut fölégett homokja megannyi tüzes sziporkaként hull alá. Égető napfényben, teljes szélesében is csak megmozzan egyszer-egyszer ez a nagy víz itten s amint keble emelkedik, sóhajtását megérzi a lagunák legeldugottabb ere is. A legégetőbb napon is bátran nyakadba veheted a várost, a keskeny kis callékon, a nyirkos, homályos sotoporticokban még akarva se érhet a napsugár. Utadat itt is, ott is megakasztja egy-egy templom, ahova végtelen andalgásod közben pihenni térsz s majd mindenikben találsz valamit, a Santa-Barbarát, a trónoló Madonnát, amelyik fogva tart s nem ereszt tovább.

Aztán jön az est. Kigyulnak a Piazzán a lángok s a Merceria, a Frezzaria szűk utcái ontják a népet. Nyüzsgő, tarka, eleven tömeg lepi el a rengeteg térséget, kiszorulva egész a piazzéig, hol a végtelen szemhatárra sugárzó kékségben borul le a csillogó boltozat. A Flórián s a Quadri szászámra kirakott apró asztalait egy pillanatban ellepi a közönség s szemben a S. Marco tündéri varázsával, melynek három oldalról a legnemesebb árkádsor adja meg csudás keretét, maga előtt a feketén hőmpolygó emberáradattal, a tengerről beözönlő édes levegőben élvezi azt a páratlan hangulatot, melyet egysesgyedül a Piazza nyújt.

Kétségtelen, hogy az emberi test szépségformáit egyik faj sem foglalta le kizárólagosan a magáénak. Észak csak úgy megtermi a szépet, mint Dél s Kelet nem kevésbé hivalokodhatik szépségeivel, mint Nyugot. De azért olyan bőségben s olyan nemesen egyik sem produkál, mint Itália. Ezredévek hagyományos, nemzedékről nemzedékre átöröklött szépség-kultusza fejeződik ki a nemesen egyszerű vonásokban, a test élőkélő tartásában a részek arányos tagoltságában, mind csupa olyasféle árnyalat, amelyet a klaszszicitás fogalmához kötünk s a melyet csak Olaszországban találunk. Akármilyen szép is legyen, hogy kiválik az idegen asszony az olaszból. Az olasz férfi nem tudta elkerülni a dekadenciát — s lompos, apró katonái legjobban mutatják ezt — ellenben asszonya csaknem tisztán őrzi a race nemes hagyományait. Olyan struktúra mellett, mint az olasz asszonyé, az északi asszony nehézkesnek, sőt esetlennnek látszik. Széles vállát, erős derekát, hatalmas csipejét az olasz nő olyan könnyedén s olyan graciózan tudja hordani, hogy bájosnak, sőt finomnak látszik. S míg keze-lába aprónak marad, feje méltón koronázza hatalmas törzsökét. Egyformán nagy és nemes rajta minden. Széles homloka, élesen metszett, sokszor buja ajka, erős, mégis olyan finom vonalú álla, bátor és nyílt tekintete és mindenek fölött tiszta szabásu, merész orra átöröklött nemes hagyományok harmoniájában egyesülnek. Nagyon szegény nép, de meglátszik rajta, hogy ur volt valamikor. Senkisémet tudja a ruhája színét, kelméjét izlésebben öszszeválogatni nála, de talán senkisémet dolgoztat rosszabb szabónénál. Lomposak is

egy kicsit, a hőség, a tétlenség is elbágyasztja őket s valóban nagy szükségük van a belőlük kisugárzó nemes gráciára, hogy ellensúlyozza elhagyottságukat.

A Piazza közepén szól a zene. Még a lazzaroni is, ki egész istenadta nap a zászlórudak lépesőzetén szundikált, elhagyja kényelmes helyét s zsebredugott kézzel közbevegyül a kiöltözött sokaságnak. Roppant egykedvűen teszi. Ő éppen olyan jól végezte ma dolgát, mint bárki más s neki éppen olyan joga van az üdüléshez, mint akárkinek. A zubbonyos munkás, aki naponként 10—12 órát dolgozik keservesen, bizonyosan jobban hozzájárul az emberiség boldogulásához (!), de a maga szempontjából a lazzaroninak is igaza van. Ott ültem egy nap az orosz-lánok lábánál s mikor az óra tizenkettőt ütött, a mellettem heverésző alak a zsebébe nyult, egy papirosból kigöngyöltetett tíz szál forrázott zöld babot s megébédelt. Ugyanezt cselekedte egy másik egy félmarok makaronival. Valószínűleg ez volt a napi eleségük. Aki ennyivel beéri, attól nincs jogunk munkát követelni. Utóvégre is, a nagy hazugságok közé tartozik az is, hogy az ember munkára született. Dehogy született! Boldogságra született, mint a vakondok, vagy a sas, vagy a zerge. De munkára kényszerítette a nyomorúság. Nem tudom, nem többet erre, itt heverni az orosz-lánok lábánál egész nap s nézni ezt a csodaszépséget, melyet egymásra halmozott a mások munkája.

A Rákóczi mars! Ma este az kezdi a műsort; egy kitűnő zene-aesthetikus barátommal hallgatjuk együtt s mosolygunk rajta, milyen olaszos rondová lágyítja a hatalmas hareiriadót a zenekar. De a keblünket mégis büszkeség tölti el, társam pedig, ki éppen a magyar zene fenmaradt nyomait keresi a velencei könyvtárban, melázva sóhajt fel: — Milyen jó lenne tudni, micsoda érzéseket vált ki a minket feltűző induló az olasz lélekből? A hozzánk jövő külföldi vendégek lakmározás közti lelkesedése valóban nem sokat bizonyít s bár egy Berlioz izlése feltétlenül dönt, egy közömbös tömegben mégis szép lenne kipróbálni a hatást, persze nem ilyen előadásban.

Mire vége a zenének, megüresedik a tér is. A kávéházak előtt is ürülnek az asztalok, egy-egy agglégény-csoport tart ki még, a legszívósabban mi magyarok, az igazi kávéház-lakók. Piktör, szobrász, színész, muzsikus, tudós, íróféle, minden akad köztünk s hamarjában szinte átgyurnók az egész magyar glóbuszt, mint ha csak az Abbaziában ülnénk. Szerenese, hogy éjjelkor oltogatni kezdik a lámpákat; még egy éles hegyes kritika, még egy erős mondás, aztán oszladozunk jobbra balra.

Az ujló hold most kel csak elé s én még leülök egy pillanatra valamelyik lépeső márványfokára. Ezüstös fényben ragyog rám a San Marco tündéri homlokzata, sötét oszlopaival, arany ragyogásu boltíveivel, csillogó kupoláival. A részletek elvesznek s beolvadnak a teméntelen egészbe, távoli képzeteket keltve, mélységes benyomást gyakorolva. Letűnt dicsőség, soha vissza nem térő nagyság képei. Az egybehordott, egymásra rakott kövek egy némult világ emlékei. Kérdés, hogy nem e jobb világé? Ezt a templomot hatszáz esztendőig építették. Az a nemzedék, mely alapjait lerakta, esontjában is porrá őrlött már régen, mire elkövetkezett a nemzedék, mely az utolsó követ beleillesztette. Hatszáz esztendőn keresztül apák, fiuk és dédunokák, egyik a másik után tengerre szálltak, hadakat állítottak, öltek és raboltak s ami szépet, drágát, értékeset valahol megláttak, öszszehordtak mindent templomuk ékességére. A San Marco egyes részletei följegyzéseknél hivebben őrzik a hajdani Velence hatszázéves politikai, hadi és művelődéstörténetét. Hadihajóik hódító járatokban kalandozták be az egész világot

s a világ ékességeit mind hazahordták San Marco tiszteletére. Itthon változott az izlés, átalakult a művelődés iránya, régi felfogást új követett, csak San-Marco egységes tisztelete nem változott. Az megmaradt változatlanok s ez a mindent átható hit egységes harmóniába olvasztotta az ezerfelől öszszehordott ellentétes részleteket. A tengertől rabolt fővenyre ez az erős hit tudta csak emelni a sziklaszárd erősséget.

Sejtették volna-e valaha, hogy aminek rendithetlenségében hittek, meg fog inogni valaha ez a hit is?

És megingott. Teremnek ma is még mérhetetlen drágaságok a föld keretén, de már nem hordják többet egybe San-Marco tiszteletére s nem ékesítik vele többet az ő oltárait.

Messzi föld vándorai melázó tekintettel állanak a rengeteg márvány-csarnokok előtt s szorongva kérdik: amit századokon át hit és erős meggyőződés ilyen hatalmassá és pompázóvá emelt, — kétség, közöny, hitetlenség fenn fogják-e tarthatni sokáig?!

A bőrösök.

Írta: Somogyi Endre.

A múlt tavasszal a hideg és előkelő belvárosi utcába, melynek egyik oldala egyetlen grófi házsor, másik pedig grófi diszkert, az egyik boltba bőrkereskedők költöztek.

Ez különös volt, a szőke trafikos asszony kiállott a sarokra s úgy csodálkozott.

— Mit akarnak itt ezek a bőrösök? Ezen az előkelő helyen? Hát ki veszen itt bőrt?

Csakugyan, ezen az uri helyen csupa uri boltok voltak. Igen kevés bolt, de mind uri. A trafik, két kávémérés a jogászoknak, mert azok erre jártak, továbbá három szabó, a borbély s egy nagy papirkereskedés.

A bőrösök azonban ezt nem bánták, hordták a holmikát befelé a boltjukba, nagy fapoleokat, padokat és bőroket, elég sokat, kikészített kemény darabokat, melyek úgy kopogtak és meredeztek, mint valami rongyos nagy deszkák. Ketten is forgolódtak, jártak ki s be a boltba s mikor minden rendben volt, bádogtáblát akasztottak az ajtó fölé. A táblán frissen volt festve fekete betűkkel: Kenderesi István és Társa. Az ajtó mellé is akasztottak egy táblát, azon két darab bőr volt látható, egymáson keresztül festve, egyik nagyon vörös, a másik nagyon kék.

Hogy elrendezkedtek, az egyik bőrös, egy idősebb eszmás magyar, csakhamar vendég volt a trafikban. Két egyszerű szivart veit s ezalatt beszélgetett.

— Én csak a társ vagyok, — mondta, — a gróf ur engem segített meg a bolttal. Ugy adta ajándékba. Otthon, ahova gróf ur is való, tönkre jutottam; timár voltam mind mostanig, de már nem ment sehogyse. Rossz idő van arra mifelénk. Azt mondja a gróf ur, ad itt fenn egy boltot a házában ingyen; nyissak boltot.

— Hát már én ehhez nem értek, én csak azt a bőrt tudtam eladni, amit én csereztem, azt se igen. De itt van az öcsém, a testvérem fia, az István, az fiatal ember, tanulta a bőrkereskedést, üzletben volt itt, egy kis pénze is van. Igy kerültünk együvé. Ő adja a pénzt a raktárhoz, én meg adom a boltot. Ez is valami. A nyereségen pedig osztozunk.

— Maguk, asszonyág, mit fizetnek ezért a helyért? — kérdezte a trafikostól s körülszemlélte a boltot.

— Mi négyszázat.

— No hát akkor a miénk is ennyit ér. Vagyis ennyit hozok én az üzletbe. Ez nagy szó.

Meggyújtotta az egyik szivart, a másikat betette a zsebbe s tovább ment. Nem messze, csak a szomszéd utcába, ott volt Maeska Ferenc vendéglője, hát oda.

Ez többnyire így is volt azután is. Az idősebbik bőrös reggel két szivart vett a trafikban, azután ment Maeska Ferenchez. Ott polgártársnak hívták és Jóska bácsinak.

A másik bőrös meg kint állott a boltajtóban s várta a vevőket. Hosszu, melles zöldszövet kötője volt s fekete pápaszemet is viselt. Még csak a sűrű fekete szakáll kellett, hogy nagyon komoly külsejű férfi legyen Kenderesi István.

Állott az ajtóban, vagy ha megunt, sétált az aszfalton s nézte, mik történnek. Rendesen ugyanazok történnek minden nap. Reggel kihoznak a kapun egy sárga lovat, meg egy pej lovat, kézen vezeti mindegyiket egy-egy lovász. A lovások eszmája igen finom, szárán virítanak a sárgabőrbetétek. E lovakat délfele viszhahozzák, a lovak esupa izzadtak s mindenik lovász rajta ül az illető lovon.

Szemközt kert van, de a nagy deszkás kerítéstől csak a fák látszanak ki, a vadgesztenyék éppen virágoznak, azután lehullatják a virágot az asztalra. Nagyon sok veréb tanyáz a kertben, erősen csiripelnek; néha reggel meg délután valószínűleg zugás hallik a kertből, ahogy a esergő madárbeszéd egybefolyik, mint valami kenetlen nagy fűrészes csikorgása. Ezek a verebek reggel mind a sarokra gyűlnek egy nagy körifára, látni lehet ezt a szokásukat, az erre járók is már mind tudják s jól lehet mosolyogni, hogy kerülnek le a járdáról ott a sarkon, át a másik oldalra.

Különben itt kevesen járnak napközben. Gyerekek labdát rugdosnak vagy pergetyüvel játszanak a sima aszfalton, szekér erre ritkán megy. Délben azonban esapatosan jönnek a jogászok az egyetemről. Mind erre jár és ilyenkor Kenderesi István a jogászokat nézi.

Nézi a cipőjüket, hát bizony gyengék. Kopottak és elnyűttek a lábbelik, úgy tapasztalja. Hogy lehet, gondolja, hogy ezek nem viselnek szép, jó és erős cipőket? Ezért nem kél ime a bőr, mert az emberek rossz cipőkben járnak. Bezeg mindjárt kelne, vennék a bőrt, ha csak ez a sok jogász is mind kezdene jó cipőben járni.

A jogászok azonban nem tudják, mit gondol a fekete pápaszemes, zöld kötős ember. A bőrök hát sehogy se kelnek, vevők nem akarnak jönni.

Jóska bácsi ezt soha nem tudja, mert Maeska Ferencnél ül. Ne is tudja, mert az szégyen volna. Van még a megtakarított pénzből, azzal ki lehet várni az időt, meg a vevőket. Jóska bácsit is be lehet esapni.

— Megyek, mondja néha István, elviszem ezt a megrendelést. Üljön csak itt addig.

Felvesz két három nagy bőrt a vállára s elindul vele. Sétál így egy félórát a városban s visszahozza a bőrt, de pénzt is mutat az öregnek.

Itt a bőr árából a nyereség. A többiből ujat vettem, hogy ki ne fogyjon a raktár.

Jól tette, mondja Jóska bácsi, hadd legyen. Itt a nyereség is tiszta.

Igy megy a család jó darabig, de mind vékonyabban telik a tartalékból a hamis nyereségre, Jóska bácsinak meg Maeska Ferencere.

— Ne is hozd mindig ezt a sok bőrt, mondja az öreg. Mire hozod? Most már így télen, úgy látom, nem veszik eléggé.

Hát e meg mi, kérdezte egyszer, hát ezen, amit most vettél, éppen ott van a rossz vágás, ahol azon, amit elvitél? Hogy lehet?

Kenderesi József olyan gyanakodva nézett az ösesére, mintha csakugyan ellene történt volna a család, nem pedig érette.

István azután hát nem hozott bőrt a raktárra, csak elvitte mind lassankint, de vissza nem hozott. A nagy sárgaházba vitte, zálogba tette. Igen közel volt a zálogház, még sétálni kellett mindig egy kicsit, hogy úgy lássék, mintha kint járt volna a vevőknél.

Már most tavasszal, hogy a verebek ismét úgy zugni kezdtek a kertben, nem volt semmi elvinni való s az öreg Társ is ott állt a zöld kötős mellett az ajtóban. A lovakat vitték jártatni, az emberek csak úgy elkerülték a verebes fát, a gyerekek pergetyüvel játszottak s a jogászok esapatosan jártak, mint tavaly. De most már ezt így soká elnézni nem lehetett.

— Már elmegyünk a bolttal — mondta egy nap Jóska bácsi a trafikban — felhagyunk vele. Én haza megyek, az ösém meg vissza az üzletbe, segédnek.

— Hát látja, Kenderesi ur, nem is jó hely ez erre — mondta a trafikosné. Mert ki vesz itt bőrt? Erre olyanok nem járnak.

— De mikor itt a jó bolt ingyen? Meg dehogy nem vesznek itt, kell az mindenütt. Csak úgy látom, az ösém nem elég élelmes. Nem tud a maga hasznára dolgozni. Most már pedig itt van a szép bolt üresen, hiába.

Legyintett a kezével, hogy milyen kár is ezért a szép boltért.

Másnap reggel aztán felrakták a berendezést egy kis kézi kocsi. Valahonnan előkerült még egy darab talp-bőr, István a vállára vette s indult befelé a sárga házhoz.

— Ezt még beviszem a vevőhöz, Jóska bácsi. Maga csak indítsa addig a szekeret. Lássá, tette hozzá a pesti szokásokban járatos magyar keserű humorával, most jó lenne, ha nem ingyért laktunk volna. Nem kellene a lomot cipelni, itt fogná a házi ur.

A esendes társ lefeszegette a bádogg táblákat s rádobta a szekérre, a hozott faállványok tetejébe. Aztán a vállára vette a rud hevederét s húzta kifelé a kocsit az utcából.

Hátul két szoknyás gyerek került a kocsihoz, nagy örvendezve taszitották őket is egy darabig s azt hitték hogy kocsikáznak.

Anyakönyvi kivonat.

1902. márc. 29.

Születések: Kecskés Judit ref. Teresi Antal rk. Csizmadia Mária rk. Sáfár József rk. Keresztes Juliánna ref. Körös József ref. Teresi Magdolna rk. Tormágy Mária ref. Marozsi Erzsébet ref. Kakulya Teréz rk. Völgyi Cecília rk.

Halálozások: Ónodi Anna rk. 17 hónapos. Kis Sándorné Moesár Juliánna rk. 50 éves. Margit Józsefné Kis Viktória rk. 47 éves. Kálmán Sára ref. 5 éves. Dömötör Kálmán rk. 45 éves. Inoka Sándor ref. 63 éves.

Kihirdettek: Sándor Mihály rk. és Szelei Kis Terézia rk. Szabó József rk. és Kerekes Mária Magdolna rk. Gémesi József rk. Baksa Rozália rk. Mattyok Sándor Vincze rk. Sárközy Ilona, Sarolta, Mária rk. Mák Mihály rk. Bodri Etel rk.

Felelős szerkesztő:

Dr. NAGY MIHÁLY.

Főmunkatárs:

Dr. SZÁNTÓ KÁLMÁN.

Piaczi árjegyzék.

— Március 29-én —

	Ára mmászántként
	Korona
Tisztalúza	16 90—17 50
Kétszer	14 80—15 20
Rózsa	13 60—14 00
Árpa	12 60—13 00
Zab	14 60—15 20
Tengeri kecskeméti	10 40—10 60
" bánáti	10 40—10 50
" esőves	7 80—8 20
Köles	9 00—09 10
Krumpli	3 40—3 80
Széna	4 00—4 40
Szalma	1 60—2 00
Szalonna kilója	1 00—1 12

Eladó szőlő! Haleszban,

az iskola szomszédságában, néhai **Beke István** korcsmáros **szőlőbirtoka**, a rajta levő épületekkel együtt, mely **bolthelyiségnek is igen alkalmas** szabadkézből **eladó**. — Értekezni lehet **Tormágy Ferencz ügyvéd úrral** vagy **Lengyel Györggyel XI. tized, Akácfa-utca 27. sz. alatt.** 1161—?—1

Személyhitelt

kaphatnak hivatalnokok, katonatisztek s általában hitelképes urak s hölgyek, közbenjárás mellőzésével, **directe, kedvező feltételek mellett.** — **Bővebbet „Feltétlen discretió“ jelige alatt Budapest, Csömöri-út. Posterestante. — Névtelen és közvetítő ajánlatok figyelembe nem vétetnek.** 1162—5—1

Szőlővessző eladás!

8000 Szlankamenka (á 9 korona) és **10,000 Kövidinka szőlővessző** (á 5 korona) **eladó.** Czim: **Dékány György, II. tized, Mária-utca 69. szám.**

GÁRDI IMRE

fényképészeti műterme

Kecskeméten, Nagykörösi útca 15., Muraközy-ház

Van szerencsém a n. é. közönség becses tudomására hozni, hogy közel egy évtizedi külföldi tanulmányutamból szülővárosomba, Kecskemétre megérkeztem és a fenti czim alatt egy a modern kornak megfelelő, külföldi jeles minták után átalakított

fényképészeti műtermet

rendeztem be, melyet a n. é. közönség számára a mai napon megnyitottam.

Különösen nagy súlyt fogok fektetni arra, hogy a külföldi és a hazai nagynevű fényképészek módszerét felhasználva, azt lehetőleg szülővárosom n. é. közönségével megismertessem, bemutassam. Készséggel teljesítek műtermemben és azonkívül minden e szakba vágó munkákat, s azokat mindenkor lelkiismeretesen, pontosan, jutányos árban és művészies kivitelben eszközölöm.

A n. é. közönség szíves pártfogásáért esedezve

Kecskemét, 1902. márcz. hó 15.

alázatos szolgálja

Gárdi Imre

fényképész.

1135-4-4

Kiadó úri lakások!!

A Halasi nagy-utca 19. sz. bérházban **2 úri lakás** — egy a földszinten, egy az emeleten, hozzátartozó helyiségekkel folyó évi **november 1-ére kiadó.**

Bővebbet József Gózmalom részv. társaság irodájában. 1154-1-1

Földbirtokosoknak

jelzőlog törlesztéses kölcsönt, 5% tőke és kamattörlesztéssel együtt.

Kereskedőknek

Prima tárczaváltót, 4 től 5% leszámítottat.

Katonatiszteknek,

tisztviselőknek és hitelképes egyéneknek havi törlesztéses váltó-kölcsönt közvetít. Díj a kölcsön folyósításakor fizetendő. Válaszbélyeg. —

Diskréten és gyorsan elintéz:

Általános Ingatlan Forgalmi Iroda

BUDAPEST, Rottenbiller-utca 6/a.

Kiadó úri lakás!!!

II. tized, Losonezi-utca 61. szám alatt **egy úri lakás**, mely áll 4 szoba, zárt folyosó, konyha, 2 éléskamra, mosóház és pinczéből, — folyó évi **május hó 1-től kiadó.** — Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal naponként délelőtt 11 órakor. 1004-26-27

5979/1902. sz.

Pályázati hirdetmény.

Kecskemét város törvényhatóságánál az 1300 korona fizetéssel és 300 korona lakbérrel javadalmazott **árvaszéki iktató-kiadó-irattárnoki állás** elhalálozás folytán üresedésbe jöven, választás útján leendő betöltése a f. évi április hóban tartandó rendes havi közgyűlés napirendjére tüzetett ki.

Ennélfogva felhvatnak mindazok, kik ezen állást elnyerni óhajtják, hogy ez iránt törvényes minősítésüket és egyéb körülményeiket igazoló okmányaikkal felszerelt kérvényeiket hozzám a **f. évi április hónap 15-ik napjának délutáni 5 órájáig** annyival inkább nyujtsák be, mert a netalán elkésve érkező kérvények a választásnál tekintetbe vétetni nem fognak.

Kelt Kecskeméten, a város törvényhatósági bizottságának 1902. évi márczius hónap 22-ik napján tartott rendes havi közgyűléséből.

Kada Elek,

polgármester.

1155-1-1

Eladó szélmalom

Fazekas Istvánnak a Szentháromság-temető melletti **szélmalma** akár egészben akár pedig külön-külön a malomszerkezet, a fa és téglarészei **eladó.** Értekezni lehet ugyanott a tulajdonossal. — Egy szép, egészséges, vastag **fenyőszál** — 9 öles — szintén **eladó.** 1160-1-1

Harzi kanári-éneklőt

tompa- és csengőhanggal szállít utánvét mellett 8-20 márkáig. **W. Heering, St. Andreasberg.** (Harz) 427. — Árjegyzék ingyen. — 1095-8-3.

Eladó ház és háztelkek.

A törvényszék közelében **kettős sarokház**, melynek a fő-frontja a Budai nagy-utca és artézi kut, a másik Régi-sétatér és Főrealtanoda, a harmadik Páva-utca; beépíthető fundussal együtt kedvező fizetési feltételek mellett **eladó.** A vételárnak hatod része azonnal fizetendő, a hátralévő összeg pedig 10 év alatt törleszthető 6% kamattal. — A vasút és Talfái-köz mentén, a Koritsánszky, Bogyó Pál, Szokolay Mihály és Pacsú Mihály urak tőzsomszedságában, mintegy 20,000 négyszögöl **föld és szőlőbirtok háztelkeknek eladó;** ára négyszögölenként **egy forint;** a legkisebb telek 100 négyszögöl lehet; — továbbá a IV. tizedben Felső-Tabán partos részén fekvő 1200 négyszögöl **háztelkek,** négyszögölenként **három forintért eladó,** a vételárnak egy-negyed része fizetendő azonnal, míg a hátralévő összeg 6% kamattal 10 év alatt törleszthető. Tudakozódni lehet a tulajdonossal III. tized, Páva utca 129. szám alatt. 1153-10-2

!!Utat a magyar iparnak!!

Legjobb a „Tanítókháza Szivarkahüvely“, melynek papírminősége és kifogástalan előállítása **minden eddigi létezőt felülmul.** Az **Eötvös-alapra** jövedelmez, az **Eötvös-alap pedig** tanítók özvegyeit, árváit, tanuló gyermekeit segélyezi és fenntartja a **Ferencz József Tanítók Házát.**

A czél nemes és a nemzetet nevelő tanítóság megérdemli, hogy a társadalom ilyen áldozatokkal nem járó módon segítségére legyen humanus törekvéseiben.

Hazafias tisztelettel:

1075-20-20

Láng M. A. és Társa.

Kizárólagos előírás Kecskeméten:

BÓKA ZSIGMOND ÚRNAL.

Kérjünk mindenütt

Tanítókháza Szivarkahüvelyt.

Eladó ház.

A Nagykörösi-utca közelében, IV. t., Gyik-utca 36. sz. alatt egy még **hét évig adómentes ház**, mely áll 4 szoba, 2 előszoba, konyha, cselédszoba, s egyéb mellékhelyiségekből, tágas folyosó és kerttel, **eladó.**

Értekezni lehet ugyanott **özv. Mady Jánosnéval.** 929-7-18

Építetők és építési vállalkozók különös figyelmébe!!

Tisztelettel hozom az építők és építetők b. tudomására, hogy **czementlapok** előállítására berendezett ipartelepemet megnagyobbítottam s az egyszerű lapok előállítására mellé, a géppel sajtolt, **diszesen mintázott lapok gyártását is bevezettem,** mely lapokból nagy mennyiség áll a t. vevőközönség rendelkezésére.

Raktáron levő lapjaim s általában czementgyártmányaim a legjobb anyagból készülnek s ugy tartósság, mint izlés tekintetében bármely más e fajta gyártmánnyal kiállják a versenyt, olcsóságra nézve pedig határozottan más gyártmányok fölé emelkednek.

Az általam gyártott **czementlapok iskolák, templomok, konyhák, folyosók, fürdőszobák, mosókamrák, pinczék, száraz kapubejáratok stb. burkolására** különösen alkalmasak.

Elvállalok ezenkívül mindenféle **gránitterrazzo, beton, mozaik és aszfalt munkát.** Készítek továbbá **czementlépcsőket, fürdőkádakat, lábazatköveket és portlandcement csöveket** csatornához minden méretben pontosan az előírás vagy tervezet szerint. Elvállalom háztetők cserepezését az általam gyártott **czementcseréppel.**

T. vevőim kívánatára rajzokkal, árjegyzékkel, költségvetéssel szolgálom. Czementlapjaim mintagyűjteménye üzletemben megtekinthető.

Kecskemét, 1902. márcz. hóban.

Teljes tisztelettel:

ROSENBAUM ANTAL,

építési és czement-anyag raktára

Kecskeméten, Halasi-n-utca 14.

1151-10-3

Eladó ház.

Körösi-utcán 40. számú sarok ház több évi törlesztésre eladó. Értekezni lehet nevezett házban

Imre János
fényképészszel.

1130-9-9

Csemegeszőlő-karó eladás!

II. tized, Füzestér-sor 144. sz. alatt 2000 darab csemegeszőlő-karó (hasított akácza, 170 cméter hosszú) jutányos áron eladó. 1149-3-3

Eladó ház.

A IV. tized, Gyik-uteza 51-53. számú, 5 szoba s mellékhelyiségekből álló lakóház kedvező fizetési feltételek mellett eladó. — Értekezni lehet **Szemerey Károly** tulajdonossal V. tized 34. sz. alatti lakásán. Ugyanott 100 ezer szál kővi dinka szőlővessző is kapható. 1087-2-2

Egy szép aranyóra és aranyláncz eladó.

Ertekezhetni a tulajdonossal II. tiz. Mária-útca 310 sz. alatt. 3-3

Kiadó lakás!

A Vásári-nagy-útca 103. sz. alatti házban egy szép nagy lakás, a mely esetleg üzlethelyiséggé is átalakítható volna. minden szükséges mellékhelyiségekkel, u. m. éléskamra, fürdőszoba, külön mosókonyha, nagy padolt magtárral, két szakasz üvegezett folyosóval, folyó évi május 1-től több evre haszonbérbe kiadó. — A bérleti feltételek felől értekezni lehet 2-ik tized, Lejtő-útca 321. sz. alatti lakasomon. **Fejér István**. 1155-6-2

Kiadó úri lakás!!

III. tized, Séta-sor 175. szám alatt, (a belső Séta-sor felső végén) nem régen épült sarokházban egy öt szobás — esetleg három tágas szobás — és kellő mellékhelyiségekből álló kényelmes úri lakás f. évi május hó 1-re bérbeadandó.

Ertekezhetni a helyszínén **Szántó László** tulajdonossal. 1047-7-10

Hirdetmény.

Az **Első Kecskeméti Szőlő- és Gyümölcsstermelő-Szövetkezet** közhírré teszi, hogy 300 holdas immunis talajú telepén termelt csakis **elsőrendű sima szőlővesszőket** — egyes fajokból **két éves gyökereket is** — továbbá **kiváló szép kajszinbaraczk-, alma-, körte-, meggy-, cseresnye-, szilva, őszibaraczk- és birs-ajtványokat, ojtott epert, különféle diszfákat, cserjéket** ajánl a **legjutányosabb áráért**.

A készletben levő ojtványok oly sikerültek, hogy a legnagyobb igényeket is kielégítik. 1079-19-14

➡ Árjegyzeket kívánatra bérmentve küld. ➡

Az üzlet felosztása miatt hatóságilag engedélyezett

nagy végeladás
Fleischer Kálmánné

majolika- és porcellánkereskedésében **Kecskeméten, Körösi-utca 157. sz.** (a Beretvás-szállodával szemben.)

Rendkívüli mérsékelt árban jutnak feltűnő olcsó eladás alá:

Mosdó-, tea-, kávé-, sörös-, boros-, pálinkás-készletek stb., különféle disztárgyak, fűg-ólámpák, fali díszek, nipppek, üvegedények és diszpo-harak, továbbá evőeszközök és a legdiszesebb porcellánedények stb., stb.

Egyszersmind ajánlom **fényképeszeti cikkeimet**, mely raktáromban, az üzlet felosztása miatt, **gyári áron alul** beszerezhető.

A nagyérdemű közönségnek eddigi becses partfogását megköszönve, maradtam

kiváló tisztelettel:

1159-20-2 **Fleischer Kálmánné.**

LCSÓ! Igen szép és czélszerű kézimunka!

1099-20-18

Függönyök, ágy-, asztal- és mindennemű terítők, kötények, asztalfutók kaphatók és különlegességek megrendelhetők

Steiner Mihálynénál

(takarékpénztári palota, könyvkereskedés.)

A vásárlók jótékonyt is gyakorolnak, mivel **Gyarmathi Zsigáné** úrnő ezen kézimunkák árából **5 százalékot** a **siketnémák és vakok intézetének ajánlott fel**, melyet **Steiner Mihályné úrnő** eddig is odajuttatott.

Csak akkor valódi, ha a háromszögű palaczk az itt levő szalaggal (vörös és fekete nyomás sárga papíron) van védve.

➡ Eddig fölülmulthatatlan! ➡

Maager Vilmos-fele valódi, tisztított

DORSCH - májolaj
törvényesen védett csomagolásban
sárga üvegenként 2 korona, fehér üvegenként 3 korona,
Maager Vilmostól, Bécsben.

Az első orvosi tekintélyek által megvizsgáltatott és könnyű emészthetőségénél fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendelittek mindama eseteknél, melyeknél az orvos az egész testi szervezet, különösen a mell és tüdő erősítését, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. Kapható az osztrák-magyar monarchia legtöbb gyógyszerertárában és vegyszer-üzletében. 884-24-25

Főraktár és fő-elárúsítás az osztrák-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS, Bécs III/3. ker., Heumarkt 3.

Utánzásokat a törvény üldözi.

Lamarche Albert

nagykárolyi parketgyártmányainak lerakását vakpadlóra vagy aszfaltba rakva, ugyszinte vakpadló-, hajó- és egyéb

padozatok

elkészítését jótállás és jutányos árak mellett elvállalja

Hofmann István a **Lamarche Albert** nagykárolyi parketgyárának magyarországi bizományosa. Raktára és irodája: 977-13-9

Budapest, VIII., Kisfaludi-u. 26. sz. (Nap-útca sarkán.)

a hol mindig dús parket-készlet eladásra is tartatik.

Telefon.

Telefon.